

Brüsszel, 2019. március 20.
(OR. en)

XT 21014/19

BXT 15
CO EUR-PREP 10

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	A Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről rendelkező megállapodással kapcsolatos eszköz

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak¹ a tárgyban említett eszközt. A szövegről a tárgyalók szintjén megállapodás született, majd azt Theresa May miniszterelnök és Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnöke 2019. március 11-én Strasbourgban jóváhagyta, valamint az Európai Bizottság is ugyanezen a napon jóváhagyta.

¹ Az EUSZ 50. cikke szerinti bejelentést követően az Európai Tanácsnak, illetve a Tanácsnak a kilépő tagállamot képviselő tagja az Európai Tanács, illetve a Tanács rá vonatkozó tanácskozásain és a rá vonatkozó határozatok meghozatalában nem vesz részt.

A Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló megállapodással kapcsolatos eszköz

Az Unió és az Egyesült Királyság:

A közös globális kihívásokra tekintettel újólal megerősítik a felek azon szándékát, hogy a lehető legszorosabb és legerőteljesebb jövőbeli partnerséget hozzák létre, és kiemelik abbéli elkötelezettségüket, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás aláírását követően haladéktalanul megkezdik az előkészületeket annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli kapcsolatokról szóló tárgyalások az Egyesült Királyság kilépését követően a lehető legrövidebb időn belül megindulhassanak.

Emlékeztetnek az Európai Tanács elnöke, az Európai Bizottság elnöke, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának miniszterelnöke között 2019. január 14-én folytatott levélváltásra, és az annak során tett pontosításokra.

Emlékeztetnek arra, hogy a felek nem kívánják, hogy az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyvben szereplő tartalékmegoldás alkalmazandóvá váljon, valamint, hogy ha mégis erre kerülne sor, az mindkét fél számára az optimálistól elmaradó kereskedelmi rendszer alkalmazását jelentené, és ezért mindkét fél eltökélt szándéka, hogy az Észak-Írországra vonatkozó tartalékmegoldást egy olyan későbbi megállapodással váltsák fel, amely az Unió belső piacának és az Egyesült Királyság területi integritásának maradéktalan tiszteletben tartása mellett állandó jelleggel biztosítaná, hogy az Ír-szigeten ne legyenek ellenőrzött határok.

Hangsúlyozzák, hogy az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyvet rendszeresen felül fogják vizsgálni annak érdekében, hogy a felek mérlegeljék, továbbra is szükség van-e a jegyzőkönyvre, vagy annak alkalmazandósága teljesen vagy részben megszüntethető.

Emlékeztetnek arra, hogy az átmeneti időszak letelte után a kilépésről rendelkező megállapodás 5. cikkének, valamint az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv 2. cikke (1) bekezdésének és 20. cikkének való megfeleléssel kapcsolatos bármely jogvita a kilépésről rendelkező megállapodás 167–181. cikkében foglalt vitarendezési mechanizmus hatálya alá fog tartozni.

Nyugtázzák, hogy ez az eszköz a kilépésről rendelkező megállapodásban részes mindkét fél részéről a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 31. cikke értelmében vett világos és egyértelmű nyilatkozatot tartalmaz arra vonatkozólag, amit a kilépésről rendelkező megállapodás egyes rendelkezéseiben – többek között az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyvben – elfogadtak. Ezért az eszköz referenciadokumentumot jelent, és ehhez kell folyamodni, ha a kilépésről rendelkező megállapodás alkalmazása során bármilyen probléma merül fel. Ennek érdekében az okmány jogi kötőerővel bíró és kötelező erejű dokumentum.

A. A KILÉPÉSRŐL RENDELKEZŐ MEGÁLLAPODÁS 5. CIKKÉRŐL ÉS AZ ÍRORSZÁGRÓL/ÉSZAK-ÍRORSZÁGRÓL SZÓLÓ JEGYZŐKÖNYV 2. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSÉRŐL

Tárgyalások a jövőbeli megállapodásról és a Jegyzőkönyv teljes vagy részleges felváltásáról

1. Az Unió és az Egyesült Királyság emlékeztet azon elkötelezettségükre, mely szerint biztosítják a kilépésről rendelkező megállapodásból eredő kötelezettségek egymás teljes és kölcsönös tiszteletén alapuló, jóhiszemű teljesítését.
2. Az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: a Jegyzőkönyv) preambuluma rögzíti az „Unió és az Egyesült Királyság azon szándékát, hogy az Észak-Írországra vonatkozó tartalékmegoldást egy későbbi megállapodás váltsa fel, amely alternatív megoldásokat kínál annak állandó jelleggel történő biztosítására, hogy az Ír-szigeten ne legyenek ellenőrzött határok”, ugyanakkor védi mind az Unió belső piacának integritását, mind az Egyesült Királyság területi integritását.
3. A Jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdése kötelezi az Uniót és az Egyesült Királyságot, hogy „minden igyekezetükkel törekedjenek arra, hogy 2020. december 31-ig olyan megállapodást kössenek, amely ezt a jegyzőkönyvet részben vagy teljes egészében hatályon kívül helyezi”.

4. Az Unió és az Egyesült Királyság úgy véli, hogy például az ellenérdekű féltől érkező javaslatok vagy érdekek figyelembe vételének szisztematikus elutasítása összeegyeztethetetlen lenne a Jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdésében és a kilépésről rendelkező megállapodás 5. cikkében foglalt kötelezettségeikkel.
5. A jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségük fényében, az Unió és az Egyesült Királyság – ez utóbbi Unióból való kilépését követően – a lehető leghamarabb megkezdje a tárgyalásokat egy későbbi megállapodásról. Ezeket a tárgyalásokat prioritásként kell kezelni, és meg kell kétszerezni az erőfeszítéseket, amennyiben az Egyesült Királyság kilépésétől számított 1 éven belül a tárgyalások még nem zárultak le.
6. A hivatalos tárgyalások gyors megkezdésének és előrehaladásának lehetővé tétele érdekében az Unió és az Egyesült Királyság az általuk 2018. novemberében kölcsönösen elfogadott politikai nyilatkozat 141–143. pontjában foglaltakkal összhangban kötelezettséget vállal arra, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás aláírását követően haladéktalanul elkezdik a tárgyalások előkészítését, többek között mindkét fél saját tárgyalási struktúrájának kialakítása és a logisztikai kérdések megvitatása révén. Ezért az Unió és az Egyesült Királyság elkötelezett amellett, hogy mihamarabb kidolgoz egy későbbi megállapodást, amely 2020. december 31-ig alternatív megoldásokat alakít ki a tartalékmegoldás alkalmazásának elkerülése érdekében.
7. Az Unió és az Egyesült Királyság megállapodnak továbbá abban, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás megerősítését követően haladéktalanul kialakítanak egy, a Jegyzőkönyv áruforgalomra vonatkozó elemeiben szereplő vámügyi és szabályozási harmonizáció² alternatív megoldásokkal való felváltására irányuló tárgyalási ágat. Ez a tárgyalási ág, amelyre a politikai nyilatkozatot kiegészítő közös nyilatkozat utal, többek között átfogó vámügyi együttműködési szabályozásokat, valamint egyszerűsítő megoldásokat és technológiákat foglal majd magában. Tekintve, hogy az alternatív megoldásokra irányuló tárgyalási ág az átfogó tárgyalási struktúrába ágyazódik be, figyelembe tudja majd venni a jövőbeli kapcsolatokról szóló szélesebb körű tárgyalások során elért eredményeket, különös tekintettel az árukra vonatkozó szabályozásokra és a vámügyekre.

² A Jegyzőkönyv 6–10. cikke.

8. A politikai nyilatkozat 147. pontjával összhangban a felek az Egyesült Királyság Unióból való kilépésének dátumát követően legalább hathavonta magas szintű konferenciát fognak összehívni, hogy számba vegyék az elért eredményeket, és – amennyiben ez lehetséges – megállapodjanak egymással a következő lépésekről. Annak biztosítása érdekében, hogy az átmeneti időszak végéig hatályba léphessen egy későbbi megállapodás, az Unió és az Egyesült Királyság fontosnak tartja, hogy minden magas szintű konferencián felülvizsgálják az alternatív megoldások terén elért haladást, a jövőbeli kapcsolatok terén elért szélesebb körű előrehaladás felülvizsgálatával párhuzamosan. E megfontolások fényében az Egyesült Királyság – a jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban – kérheti az átmeneti időszak meghosszabbítását annak érdekében, hogy további idő álljon rendelkezésre a jövőbeli kapcsolatok és a későbbi megállapodás végleges kidolgozására.
9. Az Unió és az Egyesült Királyság megállapodnak abban is, hogy bármikor, bármely fél kérésére, rövid határidővel további rendkívüli magas szintű konferenciákat lehet összehívni annak érdekében, hogy minden olyan lényegi akadály gyorsan kezelhető legyen, amely az előrehaladást késleltetheti vagy veszélyeztetheti.
10. A Jegyzőkönyv áruforgalomra vonatkozó elemeiben szereplő vámügyi és szabályozási harmonizáció alternatív megoldásokkal való felváltására szolgáló későbbi megállapodás a szélesebb körű tárgyalások előrehaladásától függően önálló jogi aktus formáját is öltheti, vagy a jövőbeli kapcsolatokról szóló szélesebb megállapodás vagy megállapodások részét képezheti. A Jegyzőkönyv 2. cikke alapján annak helyébe lépő semmilyen alternatív szabályozás esetében nem elvárás, hogy bármely tekintetben reprodukálja a Jegyzőkönyv rendelkezéseit, feltéve hogy ennek mögöttes célkitűzései továbbra is érvényesülnek. Abban az esetben, ha az említett megállapodás a szélesebb körű tárgyalások terén tapasztalható késlekedések miatt önálló jogi aktus formáját ölti, a felek arra törekszenek, hogy azt az átmeneti időszak végét követően mihamarabb, egymás jogrendjének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elfogadják.
11. Az Unió és az Egyesült Királyság megállapodnak abban, hogy amint az alternatív megoldásokról szóló tárgyalások mindkét fél számára kielégítő módon lezárulnak, a végeredményt egy későbbi megállapodásba foglalják. Amennyiben szükséges és helyénvaló, ezt az alternatív megoldásokat átültető megállapodást – az alkalmazandó jogi keretekkel és a meglévő gyakorlattal összhangban – az aláírását követően a lehető leghamarabb alkalmazni kell, szükség esetén ideiglenes alkalmazás formájában.

12. Az Unió és az Egyesült Királyság egyetértene abban, hogy összeegyeztethetetlen lenne a kilépésről rendelkező megállapodás 5. cikke és a Jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségeikkel, ha bármelyik felet az a szándék vezérelné, hogy elérje a Jegyzőkönyv határozatlan időre történő alkalmazandóságát. Amennyiben az Unió vagy az Egyesült Királyság úgy ítélné meg, hogy a másik fél ilyen módon járt el azt követően, hogy a Jegyzőkönyv alkalmazandóvá vált, igénybe veheti a kilépésről rendelkező megállapodás 167–181. cikkében foglalt vitarendezési mechanizmust.
13. Abban az esetben, ha a kilépésről rendelkező megállapodás 5. cikkével vagy a Jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatos vita merül fel, az Unió és az Egyesült Királyság haladéktalanul egyeztetést kezd a vegyes bizottság keretében. Ennek során arra törekszenek, hogy a vitát időben, kölcsönösen elfogadott megoldás útján rendezzék. Az ilyen megoldás elősegítése érdekében mindegyik fél írásban indokolja álláspontját, és írásban válaszol a másik fél számára.
14. A vitarendezési mechanizmus keretében a választottbírói testület határozata, amely szerint valamely felet az a szándék vezéri, hogy elérje a Jegyzőkönyv határozatlan időre történő alkalmazandóságát, kötelező érvényű lenne az Unióra és az Egyesült Királyságra nézve. Az a tény, hogy valamely fél tartósan nem tesz eleget a határozatnak, és ebből eredően az a körülmény, hogy ez a fél tartósan elmulasztja a kilépésről rendelkező megállapodás szerinti kötelezettségeinek teljesítését, ideiglenes jogorvoslati intézkedések alkalmazását vonhatja maga után. A sértett fél végső soron jogosult volna a kilépésről rendelkező megállapodásból – annak második részét kivéve, ám a Jegyzőkönyvet ideértve – eredő kötelezettségei teljesítésének egyoldali, arányos felfüggesztésére. Az ilyen felfüggesztés mindaddig érvényben maradhat, amíg a jogsértő fél meg nem hozza a választottbírói testület határozatának való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

B. AZ ÉSZAK-ÍRORSZÁGGAL KAPCSOLATOS VÉDINTÉZKEDÉSEKRŐL

15. A Jegyzőkönyv semmilyen módon nem érinti az 1998. évi megállapodás rendelkezéseit és nem lép azok helyébe, így konkrétan, nem változtatja meg semmilyen módon az 1998. évi megállapodás II. részében foglalt rendelkezéseket sem, melyek értelmében az észak-déli együttműködés különböző területei tekintetében a hatáskörükbe tartozó területeken Észak-Írország decentralizált kormánya vagy Írország kormánya jogosult a döntéshozatalra.
16. A jegyzőkönyv 15. cikkének (5) bekezdése értelmében, minden olyan új uniós jogi aktus esetében, amely a Jegyzőkönyv hatálya alá tartozik, de nem módosítja és nem váltja fel a Jegyzőkönyv mellékleteiben felsorolt uniós jogi aktusokat, az Egyesült Királyság vegyes bizottság keretében megadott hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy azt a jegyzőkönyv vonatkozó mellékletébe felvegyék.
17. Az Unió és az Egyesült Királyság megerősítik, hogy nem akadályozzák az Egyesült Királyságot annak elősegítésében, hogy delegációjának tagjaiként Észak-Írország decentralizált kormányának a képviselői is részt vegyenek a vegyes bizottság, a Jegyzőkönyv végrehajtásával kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó bizottság vagy a közös konzultatív munkacsoport Észak-Írországot közvetlenül érintő kérdésekkel foglalkozó ülésein.

C. A KILÉPÉSRŐL RENDELKEZŐ MEGÁLLAPODÁS 184. CIKKÉRŐL

18. A kilépésről rendelkező megállapodás 184. cikkének egyedüli célja az Unió és az Egyesült Királyság számára azon kötelezettség előírása, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a jövőbeli kapcsolatukra vonatkozó megállapodások megkötése érdekében; ez a rendelkezés semmilyen kötelezettséget az ilyen megállapodások területi hatályára vonatkozóan nem keletkeztet. Ennélfogva az említett rendelkezés alapján nem áll fenn olyan kötelezettség vagy vélelem, hogy az ilyen megállapodások területi hatályának meg kell egyeznie a kilépésről rendelkező megállapodás 3. cikkében meghatározott területi hatállyal.